

Vlaams
Parlement

ingediend op **1398** (2017-2018) – Nr. 1
5 december 2017 (2017-2018)

Verslag van de gedachtewisseling

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door Karin Brouwers en Katia Segers

over de hervorming van de culturele bovenbouw

Samenstelling van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media:

Voorzitter: Bart Caron.

Vaste leden:

Cathy Coudyser, Marius Meremans, Wilfried Vandaele, Miranda Van Eetvelde, Herman Wynants;
Karin Brouwers, Sabine de Bethune, Joris Poschet, Orry Van de Wauwer;
Lionel Bajart, Jean-Jacques De Gucht;
Yamila Idrissi, Katia Segers;
Bart Caron.

Plaatsvervangers:

Kathleen Krekels, Bart Nevens, Ludo Van Campenhout, Karl Vanlouwe, Manuela Van Werde,
Peter Wouters;
Cindy Franssen, Tinne Rombouts, Koen Van den Heuvel, Johan Verstreken;
Rik Daems, Francesco Vanderjeugd;
Bert Moyaers, Tine Soens;
Imade Annouri.

INHOUD

1. Toelichting door minister Sven Gatz.....	4
2. Vragenronde.....	5
2.1. Karin Brouwers.....	5
2.2. Marius Meremans.....	8
2.3. Katia Segers.....	8
2.4. Cathy Coudyser.....	9
2.5. Bart Caron.....	10
3. Antwoorden van minister Sven Gatz.....	11
Gebruikte afkortingen.....	12

Bijlage: zie [dossierpagina](#) van dit document op www.vlaamsparlement.be

Op 19 september 2017 organiseerde de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media een gedachtewisseling over de hervorming van de culturele bovenbouw. De presentatie van minister Sven Gatz is terug te vinden als elektronische bijlage op de [dossierpagina](#) van dit document op www.vlaamsparlement.be

1. Toelichting door minister Sven Gatz

Minister *Sven Gatz* geeft een update van de stand van zaken van de hervorming van de culturele bovenbouw. Sinds de commissievergadering waarin hij de krijtlijnen mededeelde (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1272/1) heeft hij nog persoonlijke contacten gehad met alle betrokkenen en bijkomende gesprekken gevoerd met sleutelfiguren. De minister zal daarin de komende maanden verder investeren.

Om de uitwerking op gang te brengen, werd de opdracht toevertrouwd aan Koen Vandyck, die eerder op oordeelkundige wijze de herstructurering van het orkestenlandschap bekeek, en aan Yves Larock. Het lastenboek werd midden juli 2017 ter kennisgeving aan het Vlaams Parlement bezorgd. Hun rapport moet klaar zijn op 1 december 2017. Ze moeten via gesprekken de standpunten verder uitdiepen en in kaart brengen, een helder beeld scheppen van de gewenste situatie, een en ander faciliteren en een stappenplan opstellen.

De minister geeft een overzicht op basis van de zes uitdagingen. De eerste uitdaging is de herstructurering of warme fusie van het departement. De vorige secretaris-generaal bracht de verschillende agentschappen onder één dak. De huidige secretaris-generaal moet van het departement één organisatie maken. De minister onderstreept dat dit een interne aangelegenheid is, waarover hij zich informeert maar waarmee hij zich niet bemoeit. Overigens wordt de moeilijkheidsgraad nog verhoogd door de inkanteling van de provinciale medewerkers. Die transformatie is dus in uitvoering.

De tweede uitdaging, met name de omvorming van Kunstenloket naar Cultuurloket, wordt in de tijd iets naar voren geschoven, omdat Cultuurloket een centrale rol krijgt in de conceptnota 'Aanvullende financiering' (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1308/1). De operationalisering is gepland tegen 1 januari 2018.

Vergeleken daarmee zijn de derde en vierde uitdaging heikele punten. In de derde uitdaging wordt er gestreefd naar één sectoraal steunpunt Cultuur, naast de bestaande steunpunten Kunsten en Erfgoed. Het steunpunt Cultuur moet zich bezighouden met lokaal en regionaal cultuurbeleid, sociaal-cultureel volwassenenwerk en amateurkunsten. Het debat hierover is open.

De vierde en eveneens gevoelige uitdaging wordt gevormd door de amateurkunstenorganisaties en hun aansluiting bij het professionele veld, evenals de implicaties voor een geïntegreerd muziekbeleid, een geïntegreerd letterenbeleid, en de steunpuntrollen van het huidige Forum voor de Amateurkunsten. Daarbij komt de overdracht van de opdrachten, de middelen en het personeel van de provincies. Het is de bedoeling van de minister om de grote beslissingen over deze uitdaging te nemen tegen het einde van 2017. De operationalisering daarna zal allicht veel voeten in de aarde hebben.

Uitdaging vijf mikt op de verduidelijking van de rollen van belangenbehartigers en beroepsverenigingen. De minister toont een dia met de betrokkenen met wie gesprekken aan de gang zijn (zie elektronische bijlage). Geen rechtstreekse financiering is het nieuwe principe. Dit betekent niet dat bestaande, feitelijke vormen van financiering hoeven weg te vallen. Dat zou immers voor sommige behartigers verregaande gevolgen hebben. Voor hun goede werking zullen

andere technieken moeten gevonden worden. Verder vermeldt de minister overgangsmaatregelen op maat.

De zesde uitdaging betreft horizontale, sectoroverschrijdende steunpunten (zie elektronische bijlage). Sommige daarvan zijn meer, andere minder gekoppeld aan de visienota Digitalisering. Ook de thematiek van de duurzaamheid vergt tijd. Hoe verder hij daarmee staat op het einde van het jaar, hoe beter, maar waarschijnlijk zal dit toch in verschillende stappen moeten gebeuren.

Tot slot gaat de minister nog even in op de timing. Tegen 1 december 2017 verwacht hij het rapport over de derde en vierde uitdaging. Daarna moeten het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering belangrijke beslissingen nemen. De continuïteit wordt gegarandeerd voor organisaties waarvoor beheersovereenkomsten moeten afgesloten worden, met name door in overgangsperiodes te voorzien. In januari 2018 wil hij in elk geval een deel van de hervorming operationaliseren. Het is de bedoeling een en ander te bekronen met een ontwerp van Bovenbouwdecreet, waarin alle actoren in één kader worden gevat.

2. Vragenronde

2.1. Karin Brouwers

Karin Brouwers formuleert het standpunt van haar fractie. Het uitgangspunt van CD&V in dit debat is en blijft het Vlaamse regeerakkoord. De doelstelling van de hervorming is dan ook het versterken van de culturele sector. Dit kan door te beantwoorden aan de noden van elke deelsector en door middel van een meer performante bovenbouw, met respect voor de eigenheid van elke sector en de historiek van elke bovenbouwspeler. Zij wil geen top-downaanpak maar een gedragen hervorming na overleg met alle betrokkenen.

Wat is echt nodig? Wordt de sector er beter van? Dit zijn volgens Karin Brouwers de twee basisvragen. Het lijkt misschien gemakkelijk om de hele bovenbouw in een eenvoudige matrix en een artificieel model dat voor iedereen past, onder te brengen, maar dat botst met de uitgangspunten van CD&V. Niet de verwachtingen van de overheid moeten de leidraad vormen van deze hervorming, maar wel de verwachtingen van de sector zelf. Haar fractie stelt grote tevredenheid vast in de verschillende sectoren over de huidige organisatie van de bovenbouw. Ze citeert het standpunt van Muziekmozaïek: "We begrijpen niet goed wat men met deze ingreep wil oplossen.". Bovendien mag de hervorming niet voorbijgaan aan de realiteit van de huidige sectoroverschrijdende samenwerkingsverbanden, die zeer goed functioneren. Deze zijn ontstaan van onderuit en komen tegemoet aan concrete noden. Karin Brouwers noemt ISOC, SCWITCH en de Verenigde Verenigingen.

Hoewel CD&V er geen probleem mee heeft om de rolverdeling tussen de administratie, de steunpunten, de belangenbehartigers en andere intermediairen in de culturele bovenbouw tegen het licht te houden, formuleert Karin Brouwers toch enkele bedenkingen. Steunpunten staan tussen de overheid en het veld maar zijn geen verlengde van de administratie. Haar fractie staat eerder wantrouwig tegenover de coördinerende rol van het departement met betrekking tot de opdrachten van de bovenbouw. Steunpunten moeten vooral ten dienste staan van de sector en niet van de administratie. Haar fractie pleit voor coherente definities van een steunpunt en van het takenpakket dat het steunpunt moet uitvoeren. Ze oppert het idee om een nieuwe terminologie te gebruiken voor wie daar niet volledig aan beantwoordt, bijvoorbeeld netwerkorganisatie. Dergelijke definitie van een steunpunt kan dan ingeschreven worden in de drie sectordecreten.

De nood aan een overkoepelend Bovenbouwdecreet is voor Karin Brouwers niet evident. Ze erkent dat een helder rasterplan met een duidelijke taakverdeling voor alle spelers, inclusief belangenbehartigers, nuttig zou zijn. Hetgeen nu voorligt, blijft echter vaag op dit vlak.

Het streven naar één sectoraal steunpunt Cultuur komt haar eigenaardig voor. Om te beginnen is de benaming vreemd, want Erfgoed en Kunsten behoren ook tot Cultuur. Cruciaal voor haar is dat het lokale en het regionale cultuurbeleid en het aangekondigde ontwerp van Regiodecreet op elkaar worden afgestemd. Het is dan ook wenselijk daarop te wachten. Ook socio-cultureel werk verdient volgens haar een eigen steunpunt.

Het departement is in volle herstructurering. Karin Brouwers is zeer bekommerd over het resultaat. Ze vreest dat veel knowhow verloren gaat. De kennis en de betrokkenheid van de sector zijn heel belangrijk voor goed beleidsvoorbereidend en beleidsuitvoerend werk. Ze wil daarom een grondig debat over de relatie tussen de administratie en de steunpunten.

Karin Brouwers besluit dat CD&V grotendeels akkoord gaat met het onderbouwde en doordachte advies van de SARC, dat ook aansluit bij de standpunten en de bekommernissen die aan haar fractie werden bezorgd door FOV, Forum voor Amateurkunsten, Kunstenpunt, Poppunt en Muziekmozaïek. Zij hoopt dat de externe begeleiders Koen Vandyck en Yves Larock de toekomstverwachtingen van de deelsectoren, zowel bovenbouw als onderbouw, bevragen.

Vervolgens formuleert Karin Brouwers enige bedenkingen bij de plannen voor een steunpunt voor de niet-klassieke muziek. Ze heeft begrip voor het standpunt van Poppunt maar vraagt zich af of het een adequate oplossing is. Een steunpunt kan geen subsidies uitkeren. De niet-klassieke muzieksector heeft het moeilijk met de ondersteuningsinstrumenten uit het Kunstendecreet. CD&V pleit voor de oprichting van een fonds voor de niet-klassieke muziek, naar analogie met de andere kunstensectoren die zich op de grens van Economie en Cultuur bewegen, zoals de letteren en de audiovisuele sector.

De huidige oefening gaat voorbij aan de recente fusie tussen BAM, VTi en Muziekcentrum tot Kunstenpunt. Karin Brouwers vraagt of het nieuwe steunpunt alle taken zal overnemen die Kunstenpunt momenteel uitvoert voor de niet-klassieke muzieksector, zoals internationale werking, dataverzameling, dataverwerking en landschapstekening. De gesprekken over samenwerking tussen Kunstenpunt en Poppunt zijn naar verluidt vastgelopen sinds de bekendmaking van de plannen van de minister. CD&V pleit daarom voor een evenwicht bij de oprichting van een fonds voor de niet-klassieke muziek en voor de toewijzing van de steunpuntfuncties dataverzameling en wetenschappelijk onderzoek voor de niet-klassieke muzieksector aan Kunstenpunt. Op die manier komt er niet te veel macht in het fonds en kan het niet tegelijk rechter en partij zijn.

Poppunt vraagt meer middelen om zijn beleidsplannen uit te voeren. Ook andere steunpunten en veldspelers zijn ambitieus en vragen meer geld. Karin Brouwers vraagt het standpunt van de minister over verfondsing van de niet-klassieke muzieksector. Kunnen de provinciale middelen gebruikt worden om de extra taken van Poppunt, zoals de organisatie van pop- en rockconcour, te financieren?

Haar volgende bedenking betreft de plannen voor het sociaal-culturele steunpunt. Haar fractie sluit zich aan bij de standpunten van het Forum voor Amateurkunsten en FOV. Men vreest dat de sector van het sociaal-culturele volwassenenwerk

en de amateurkunstensector minder ondersteund zullen worden en dat veel kennis en deskundigheid verloren zullen gaan.

CD&V is van mening dat het lokale en regionale cultuurbeleid een aparte en sterke ondersteuning verdient na de afschaffing van het decreet betreffende het lokale cultuurbeleid, het wegvallen van het cultuurbeleid van de provincies en de nabijheid van de provinciale ambtenaren, en de omvorming van LOCUS tot Cultuurconnect. De start van het decreet Regionaal Cultuurbeleid moet voldoende kansen krijgen. Lokale verenigingen en besturen hebben immers meer nood aan goede ideeën, inspirerende praktijkvoorbeelden en begeleiding dan aan subsidies. Karin Brouwers steunt het voorstel van de SARC om een horizontaal steunpunt of netwerk voor lokaal en regionaal cultuurbeleid uit te bouwen zodat ook de banden met de erfgoed- en kunstensector behouden blijven. Het concrete voorstel van het Forum voor Amateurkunsten kan daarbij inspiratie bieden.

Vervolgens gaat Karin Brouwers in op de plannen voor het Cultuurloket. Haar fractie heeft begrip voor het voorstel van de minister om de goede werking van Kunstenloket inzake zakelijk en juridisch advies beschikbaar te stellen voor de hele cultuursector, maar vraagt wel om respect te hebben voor het private initiatief van SCWITCH. Ze wil niet dat de overheid in de plaats treedt van dit vrije initiatief. Bottom-upinitiatieven zoals SCWITCH kunnen goedkoper en flexibeler werken dan een grote structuur zoals Cultuurloket. De minister beloofde eerder om in overleg te gaan met SCWITCH en FOV. Ze vraagt of hij dat gedaan heeft. Tijdens de commissievergadering van 7 juli 2017 kondigde de minister ook overleg aan met Flanders DC en andere instanties over een correcte rolverdeling met Cultuurloket. Ze vraagt naar het resultaat.

Ook de rol van en de waardering voor de belangenbehartigers zijn voor CD&V zeer belangrijk. De overheid heeft er belang bij om een gesprekspartner te hebben die spreekt namens een hele sector en die mee zorgt voor de draagkracht ten aanzien van het beleid. Ze sluit zich daarom volmondig aan bij het advies van de SARC. De SARC wijst er terecht op dat deze organisaties zich niet enkel met Vlaamse bevoegdheden bezighouden maar ook met federale en Europese materies. In die hoedanigheden komen ze op voor de belangen van de hele Vlaamse Gemeenschap.

Niet elke sectororganisatie kan financieel zelfstandig werken. Geen subsidies voor belangenbehartigers is daarom niet correct als algemeen principe. De vrijheid van vereniging is voor haar fractie geen loos begrip. Organisaties feitelijk monddood maken door hen niet langer te subsidiëren, kan voor CD&V niet door de beugel. Zij vraagt respect voor de historiek van elke belangenbehartiger en voor de afspraken die vroeger werden gemaakt. Zij heeft geen zin om over enkele jaren een voorstel van decreet te moeten indienen omdat gesubsidieerde ledenbijdragen tot kafkaïaanse toestanden en een te grote administratieve last voor de verenigingen leiden. Een principiële houding is goed maar mag geen fetisj zijn.

CD&V pleit voor pragmatisme. Karin Brouwers roept de minister op om samen met de deelsectoren te zoeken naar een adequate ondersteuning op maat van elke belangenbehartiger. Dit impliceert dat er ook wordt gezocht naar ondersteuning op maat van OCE, waaraan de minister geen subsidies toekende, ook al was daarin voorzien door het vorige Erfgoeddecreet. Tijdens de commissievergadering van 7 juli 2017 verduidelijkte de minister dat hij in overleg was met de belangenbehartigers over een meer doelmatige werking en over een verduidelijking van hun rol ten aanzien van het steunpunt. Wat is het resultaat van deze gesprekken? Werden er ook al denksporen verkend voor de adequate ondersteuning van elke belangenbehartiger? De overgangsmaatregelen die de minister aankondigde, doen haar vrezen dat die regeling slechts tijdelijk zal zijn.

Karin Brouwers uit haar bezorgdheid over de timing van de hervorming. Snelheid is voor haar fractie ondergeschikt aan het eindresultaat. De vervaldatum van de beheersovereenkomsten met de steunpunten is geen valabel argument voor haastwerk. Ze is er zich van bewust dat de beheersovereenkomst van Kunstenpunt niet nogmaals verlengd kan worden, omdat die gebaseerd is op het vorige Kunstendecreet. Haar fractie raadt de minister aan om een overgangsbeheersovereenkomst af te sluiten met de belangrijkste doelstellingen en actiepunten, gekoppeld aan de subsidie voor 2018, zodat er voldoende tijd blijft om een toekomstgerichte bovenbouw uit te tekenen en de beheersovereenkomsten daaraan te koppelen.

Dergelijke hervorming heeft enkel kans op slagen als er voldoende draagvlak voor is. Er moet dus tijd genomen worden om dat te creëren. De opdracht van de externe begeleiders is evenwel beperkt in budget en dus in tijd. CD&V is van mening dat een grondige hertekening pas mogelijk is als er duidelijkheid is over de finaliteit van het decreet Regionaal Cultuurbeleid zodat ook daarop de steunpuntfunctie coherent wordt toegepast. Is de minister bereid om te werken met overgangsbeheersovereenkomsten?

Wat is de reactie van de minister op het SARC-advies en in welke mate zal de minister rekening houden met de pertinente bedenkingen?

2.2. Marius Meremans

Marius Meremans oordeelt dat de hervorming van de culturele bovenbouw moet vooruitgaan. Het werken met overgangsmaatregelen vindt hij te onsamenvattend. Hij herinnert aan de komende gemeenteraadsverkiezingen. In 2019 moeten de nieuwe schepenen bevoegd voor Cultuur en de functionarissen weten op wie ze een beroep kunnen doen en welke de mogelijkheden zijn. Hij is het wel met Karin Brouwers eens dat de plannen omtrent het regionale cultuurbeleid over afzienbare tijd klaar moeten zijn. Over de bovenbouw wenst hij een beslissing voor Pasen.

Marius Meremans benadrukt dat het niet om een besparing maar om een efficiëntieoefening gaat. Deze oefening is nodig en mogelijk. Ook de sector beseft dit. De gehanteerde aanpak heeft echter eerder tot onrust dan tot sereniteit geleid.

Bij de bepaling van het budget moet men niet zozeer kijken naar de geschiedenis als wel naar de taken die aan een organisatie worden toegewezen. Duidelijkheid daarover is wenselijk. Marius Meremans heeft vastgesteld dat het draagvlak voor SoCiuS 2.0 beperkt is. De sector toonde wel de verwachte creativiteit om zelf alternatieven naar voren te schuiven die het onderzoeken waard zijn. Belangrijk is verder de nood aan regionale en lokale ondersteuning, maar de vraag blijft wie die op zich moet nemen. Of SoCiuS 2.0 de juiste weg is, weet hij niet.

Wat betreft het debat over de verfondsing verwijst Marius Meremans naar het tijdens de vorige legislatuur door zijn fractie ingenomen standpunt. N-VA wil bekijken hoe specifieke ondersteuning van de niet-klassieke muzieksector mogelijk is.

2.3. Katia Segers

De visie van *Katia Segers* sluit op vele vlakken aan bij de sporen die Karin Brouwers uitzette en die ook vertrokken van het SARC-advies. Waarom staat er een Bovenbouwdecreet op het getouw? Zij denkt niet dat het een slechte werking van de sector is die tot een herschikking noopt. Ook het veld zelf vraagt er niet om. De opheffing van LOCUS, de afschaffing van het oormerken van de middelen

voor lokaal cultuurbeleid en de overdracht van de provinciale middelen hebben een leemte gecreëerd. Zij rekent op de minister voor een oplossing.

Wat de efficiëntie betreft, denkt Katia Segers niet dat er in de sector thans dubbel werk wordt geleverd of dat er geld wordt verspild. Zij ziet veeleer een sector die de gigantische besparingen uit het begin van de legislatuur nog steeds aan het verwerken is. Volgens haar verdient het de voorkeur in te spelen op de effectieve noden van de sector, in de plaats van een mooi model op te stellen. Er is bovendien geen overleg aan voorafgegaan. Het is weliswaar goed om in het kader van het lokale cultuurbeleid de discussie open te trekken, maar men mag het kind niet met het badwater weggoien.

Inzake timing sluit Katia Segers zich aan bij het pleidooi van Karin Brouwers voor langzame haast en voor afstemming op het Regiodecreet. Het Vlaamse beleid draait rondjes. Men schaft LOCUS af en ervaart thans de nood aan een lokaal steunpunt. Men schaft de provincies af en beseft daarna dat men regionale samenwerking nodig heeft. Men vormt Kunstenpunt om omdat men sectorale steunpunten niet langer nodig achtte en wil er nu toch een apart maken voor de niet-klassieke muziek. Onzekerheid binnen de sector is het gevolg. Zich bezighouden met de instrumenten moet men pas doen nadat men de contouren van het lokale cultuurbeleid en de regionale samenwerking heeft vastgelegd. Ook zij denkt niet dat er een apart Bovenbouwdecreet nodig is. De sector maakt vanzelf al uitstekende afspraken onder elkaar.

De rol van het departement moet duidelijk worden afgebakend ten opzichte van die van de steunpunten. Poppunt levert schitterend werk en heeft te weinig middelen. Katia Segers weet niet of het echt nodig is om daarvoor een deel uit Kunstenpunt en het Forum voor Amateurkunsten weg te halen, maar is wel bereid daar verder over na te denken.

Katia Segers denkt dat een horizontaal steunpunt nodig is voor de ondersteuning van het lokale en regionale cultuurbeleid. Zij beschouwt dit eerder als een LOCUS, waarin ook het Forum een belangrijke rol kan spelen, dan als een SoCius 2.0.

Cultuurloket is misschien een goed idee maar men moet wel beseffen dat die omvorming behoorlijk veel bijkomende middelen vereist. De huidige zeven vte's zullen immers niet volstaan. Wat volgens Katia Segers wel nodig is – zonder nieuw decreet – zijn dataverzameling, onderzoek, duidelijkheid voor de eindgebruiker en een duidelijke afstemming met de administratie.

2.4. Cathy Coudyser

Cathy Coudyser vindt de hervorming nodig. Deze is erop gericht de dynamiek van de lokale werking en de regionale samenwerking, die men vaststelt in de erfgoedsector, ook in de sectoren van de kunsten en het sociaal-cultureel werk op gang te brengen. Dit vereist coördinatie en steun. Verder moet de werking van de steunpunten duidelijker afgebakend worden in het licht van hun impact op het terrein. Er bestaat overlapping. Meer efficiëntie is mogelijk. Bij sommige historisch gegroeide steunpunten moet dit geobjectiveerd worden. Ze is voorstander van het model waarin de drie sectorale steunpunten behouden blijven, met uitwisseling van gegevens en ervaringen, maar waarin een aantal gemeenschappelijke thema's als digitalisering en communicatie horizontaal ondersteund wordt. Ook de steunpunten voor cultuureducatie en participatie moeten de krachten en de financiële middelen bundelen om daar sterker uit te komen.

Cathy Coudyser is blij dat de startdatum voor Cultuurloket wordt aangehouden. Het verwezenlijkt de keuze van de Vlaamse Regering om ondernemerschap, begeleiding en alternatieve financiering in de hele sector te ondersteunen. Het is dan ook van belang dat Cultuurloket daar voldoende middelen voor krijgt. Tot slot denkt ze dat het Forum voor Amateurkunsten en VVSG een rol te spelen hebben in het coördinerende steunpunt dat nodig is voor de lokale en regionale ondersteuning.

2.5. Bart Caron

Bart Caron benadrukt hoeveel er de laatste jaren al bespaard en hervormd is in de bovenbouw. De sector wordt er niet sterker van als elke opeenvolgende minister reorganiseert. Hij pleit ervoor om de komende maanden goed te luisteren naar de actoren, in het bijzonder VVSG. Hij roept op om pas na de indiening van het rapport het debat ten gronde te voeren. Hij hoopt dan ook dat het onderzoek geen alibi is.

Bart Caron wil graag dat de scheiding van de rollen van de overheid, de steunpunten, de belangenbehartigers en de dienstverleners – waartoe hij bijvoorbeeld Cultuurloket rekent – overeind blijft.

Verder is het absoluut nodig om pop- en rockmuziek beter te ondersteunen.

Voorts moet de bovenbouw de interdisciplinariteit op de werkvloer weerspiegelen. Disciplinegerichte indelingen zijn voorbijgestreefd. Overal doen zich gemengde werkvormen voor, behalve als er redenen zijn om het anders aan te pakken zoals voor de commerciële component van film of letteren.

Bart Caron stelt dat men bij een hervorming respect moet hebben voor de eigenheid van de werkvormen. Wordt het doelpubliek gevormd door cultuurconsumenten of lokale of landelijke organisaties? Zij vergen alle een andere organisatie. Het Forum voor Amateurkunsten staat dicht bij de dagelijkse werking van lokale groepen dan SoCiuS bij een lokale KWB-afdeling. Met die verschillen in aanpak en methodiek moet de overheid rekening houden. Daarnaast zijn er ook grote verschillen bij de inrichters, die variëren van een openbaar bestuur over een vzw tot een private inrichter, waarbij een overheid tegelijk inrichter en dienstverlener aan derden kan zijn. Eigenheid is ook gerelateerd aan functies, onder andere creatie, productie, spreiding en educatie.

Daarop somt Bart Caron een aantal elementen op die ontbreken in de huidige bovenbouw, waarvan vele al eerder genoemd zijn door andere sprekers. Een eerste element is de ondersteuning van het lokale cultuurbeleid. De omvorming van LOCUS tot Cultuurconnect noemt hij een strategische vergissing. Andere noden zijn een sterker regionaal cultuurbeleid, de versterking van participatie, educatie en communicatie en de harmonisering van alle digitale initiatieven, in het bijzonder als ze sectoren ondersteunen. Door knowhow samen te brengen valt efficiëntie te winnen. De spreker preciseert dat hij niet de dataverzameling zelf bedoelt, die een opdracht is van de administratie, maar het ondersteunende instrumentarium. Tot slot is er ook nood aan de ondersteuning van verduurzaming. Deze prioriteiten krijgen slechts een gedeeltelijke plaats in het schema van de minister.

Wat de belangenbehartigers betreft, is Bart Caron het principieel eens om hen niet rechtstreeks te financieren, maar anderzijds is er soms geen andere oplossing. Hij heeft geen zin in een nieuw decreet om het langs een omweg te regelen. Autofinanciering door belangenbehartigers vereist een bepaalde schaal, die gerepresenteerd wordt door de financiële enveloppe die een sector krijgt. In het andere geval heeft de overheid de plicht om de kritische, professionele stem

uit een sector zelf te organiseren. Hij vraagt een eerlijk debat, waarin erkend wordt dat sommige organisaties langs een ander kanaal gefinancierd worden, bijvoorbeeld oKo.

De hervormingen in het departement verontrusten Bart Caron. Hij moet vaststellen dat er het afgelopen jaar heel veel waardevolle mensen zijn vertrokken. Veel knowhow is verloren gegaan. De dossierbehandelaars die overblijven, staan onder grote druk.

Bart Caron stelt voor de discussie ten gronde voort te zetten nadat het rapport is ingediend, voorafgegaan door een hoorzitting met de spelers. Hij pleit ook voor een haalbare timing. Ze moet gebouwd zijn op een draagvlak, wat thans ontbreekt. Tot slot vraagt hij de minister volop rekening te houden met het genoemde rapport, evenals met het SARC-advies en dat van andere, betrokken organisaties.

3. Antwoorden van minister Sven Gatz

Minister *Sven Gatz* gaat niet in op de noodzaak van de hervorming en verwijst alleen naar het Vlaamse regeerakkoord. Hij heeft wel begrepen dat men niet erg breed overtuigd is van de noodzaak. Hij verzekert dat men zijn politieke inzet mag afmeten aan de resultaten.

Zeker is wel dat de opvolging van de sector een duidelijker zicht op het thans nog al te zeer versnipperde databeheer vereist. De hervorming van de administratie speelt daarin een rol. Zeker is ook dat de creatie van Cultuurloket te maken heeft met de versterking van de aanvullende financiering, waarmee men pas gestart is en die in de volgende legislatuur verder gaat.

Verder loochent de minister niet de gezamenlijke timing van het ontwerp van Regiodecreet en de hervorming van een deel van het steunpuntenbeleid. Ook het eerstgenoemde wordt dus voorzien voor het najaar.

Voor alle andere aspecten lijkt het hem wijs het rapport af te wachten.

Bart CARON,
voorzitter

Karin BROUWERS
Katia SEGERS,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

BAM	Instituut voor Beeldende, Audiovisuele en Mediakunst
Flanders DC	Flanders District of Creativity
FOV	Federatie van Organisaties voor Volksontwikkelingswerk
ISOC	Internet Society
KWB	Kristelijke Werknemersbeweging
LOCUS	Lokaal, Cultuur en Steunpunt
OCE	Overleg Cultureel Erfgoed
oKo	Overleg Kunstenorganisaties
SARC	Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
SCWITCH	coöperatie met sociaal oogmerk van, door en voor de socioculturele sector
SoCiuS	Steunpunt voor Sociaal-Cultureel Volwassenenwerk
vte	voltijdsequivalent
VTi	Vlaams Theater Instituut
VVSG	Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten
vzw	vereniging zonder winstoogmerk